

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 2 ກຸມພາ 2025 (2-2-2025)

ທີ່ສະໜອງໃນການນະມັສການ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ເຮົາຕ້ອງມາຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈທີ່ຈິດຈໍ່ກັບພຣະອົງແຕ່ຝ່າຍດຽວ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

"ທ່ານສາມາດບອກນົກໂຕນຶ່ງໃຫ້ພຽງແຕ່ຮ້ອງຈົບ, ຈົບ, ຈົບ ໄດ້ບໍ່?"

ຄໍາເວົ້ານີ້ແມ່ນມາຈາກບໍ່ມີໃຜນອກເໜືອຈາກ ບາຣ໌ນີ ຟາຍຟ໌ Barney Fife, ຜູ້ຮອງບັນຊາການທີ່ຮັກແພງຂອງຊຸດຕະລົກຄລາສສິກ, ເດີແອນດີ ກຣິບຟິດທ໌ ໂຊວ "The Andy Griffith Show." ທຸກຄົນຮູ້ສອງເຮືອງກ່ຽວກັບຕົວລະຄອນນີ້ທີ່ສະແດງໂດຍ ດອນ ນອດສ໌ Don Knotts ທີ່ສວຍງາມ: ບາຣ໌ນີ ມັກຮ້ອງເພງ, ແລະໃນຄໍາເວົ້າຂອງແຟນຂອງລາວແຕວມາ ລູ, Thelma Lou, ລາວ "ບໍ່ສາມາດຮ້ອງເພງໄດ້." ຄົນໂບດຫຼາຍຄົນຮູ້ສຶກແບບດຽວກັນແລະມັກນຶ່ງຮ້ອງເພງໃນປະຊາຄົມເພາະຢ້ານວ່າສຽງຂອງເຂົາເຈົ້າຈະລົບກວນ. ເມື່ອເວົ້າເຖິງການນະມັສການ, ສິ່ງລົບກວນມີຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງ, ແຕ່ການຮ້ອງເພງຂອງພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນບັນຫາ. ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະຄົ້ນພົບວ່າເປັນຫຍັງການຄິດທີ່ສຸມໃສ່ພາຍໃນເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນບັນຫາເລິກກວ່າກ່ຽວກັບການນະມັສການຂອງພວກເຮົາ. ການສຸມໃສ່ຕົວເຮົາເອງ, ວຽກງານ, ວຽກອະດີເລກຂອງພວກເຮົາ, ພ້ອມກັບສິ່ງລົບກວນອື່ນໆ, ແມ່ນອາການຂອງບັນຫາການນະມັສການ. ພຣະເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບການນະມັສການຂອງພວກເຮົາ. ສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ຄອບຄອງຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາແທນທີ່ຈະເປັນພຣະອົງພຽງແຕ່ນໍາພວກເຮົາອອກຈາກການນະມັສການພຣະອົງທີ່ພຣະອົງສົມຄວນໄດ້ຮັບ. ພຣະອົງເອົາເພງໃສ່ປາກຂອງພວກເຮົາເພື່ອຮ້ອງ. ມັນເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ພວກເຮົາຈະສະກັດກັ້ນສຽງລົບກວນແລະກໍຮ້ອງເພງ.

ເພງໃດທີ່ທ່ານພົບເຫັນຕົນເອງຕາງຫຼືຮ້ອງເພງນັ້ນຕອນນີ້?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເພງສັຣເສີນ 40:1-5

1. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ພຽນລໍຄອຍພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງເອນພຣະອົງລົງຟັງຄໍາຮ້ອງທູນຂອງຂ້ານ້ອຍ. 2. ພຣະອົງຊົງດຶງຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກຫຼຸມອັນໜ້າສະລົດ ອອກມາຈາກເຫຼວຕົມ ແລ້ວວາງຕີນຂອງຂ້ານ້ອຍລົງເທິງສີລາ ກະທໍາໃຫ້ບາດກ້າວຂອງຂ້ານ້ອຍໝັ້ນຄົງ 3. ພຣະອົງຊົງບັນຈຸເພງໃໝ່ໃນປາກຂ້ານ້ອຍ ເປັນບົດເພງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ ຄົນເປັນຈໍານວນຫຼາຍຈະເຫັນແລະຢ້ານຢໍາ ແລະວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ. 4. ຄົນໃດທີ່ວາງໃຈໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍເປັນສຸກ ຜູ້ບໍ່ໄດ້ຫັນໄປຫາຄົນຈອງຫອງ ຫຼືໄປຫາບັນດາຜູ້ທີ່ຫຼົງເຈິ່ນໜີໄປຕາມຄວາມເຫັດ. 5. ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງໄດ້ຊົງທະວີ ພຣະຣາຊກິຈອັນອັສຈັນຂອງພຣະອົງ ແລະ ພຣະດໍາຣີຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທຽບທຽມພຣະອົງ ຖ້າຂ້ານ້ອຍຈະປະກາດແລະບອກກ່າວແລ້ວກໍມີຫຼາຍທີ່ຈະນັບ.

ການນະມັສການເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍວິສັຍທັດທີ່ຊັດເຈນວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນໃຜ, ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ຢຸດຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ເມື່ອເຮົາເຫັນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ບໍ່ດົນເຮົາຈະເຫັນສະພາບທີ່ອ່ອນແອແລະສິ້ນຫວັງຂອງເຮົາ. ພວກເຮົາຮ້ອງຫາພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງຊົງຕອບ. ແລະການນະມັສການເລີ້ມຕົ້ນ. ແຕ່ວ່າທໍາອິດ, ພວກເຮົາລໍຖ້າ. ສໍາລັບເພງສັຣເສີນສາມບົດທີ່ຜ່ານມາ (37-39), ຄໍາເຕືອນໃຫ້ລໍຖ້າພຣະເຈົ້າ, ສາ

ລະພາບບາບຂອງພວກເຮົາເອງ, ແລະໄວ້ວາງໃຈໃນຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າກ້ອງກ້ວານຜ່ານຄຳສັ່ງງ່າຍດາຍແລະຄຳອະທິຖານ. ເພງສັດເສີນ 40 ເລີ້ມໂດຍການສືບຕໍ່ຄຳຂວັນແຕ່ສຸດທ້າຍໄດ້ສນອງການຜ່ອນເປົາແລະຄວາມຫວັງ: "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລໍຖ້າສຳລັບພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອົດທົນ," ໄດ້ຕິດຕາມໂດຍຄຳສັບທີ່ປະເສີດ, "ແລະ" (ຂໍ້ 1). ພຣະເຈົ້າໃນຄວາມເມດຕາອັນບໍ່ມີຂອບເຂດຂອງ ພຣະອົງຕອບສນອງໂດຍການຫັນໄປຫາຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນແລະໄດ້ຍິນຄຳອະທິຖານຂອງລາວ. ສິ່ງທີ່ຕິດຕາມມາໃນຂໍ້ທີສອງແມ່ນນຶ່ງ ໃນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການນະມັສການ-ພຍານສ່ວນຕົວ. ແນ່ນອນວ່າ, ການນະມັສການເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍພຣະເຈົ້າ-ຄວາມດີ ຂອງພຣະອົງ, ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະອົງເອງ. ວິສັຍທັດຂອງພຣະເຈົ້າກາຍເປັນສຽງຮ້ອງຢ່າງວ່ອງໄວຂອງພວກເຮົາສຳລັບການຊ່ວຍ ເຫຼືອ, ປານນັ້ນ, ແລະຈາກນັ້ນພຍານແຫ່ງຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າກໍຕອບ: ພຣະອົງໄດ້ຫັນກັບ; ພຣະອົງໄດ້ຍິນ; ພຣະອົງໄດ້ນຳ ເອົາ; ພຣະອົງໄດ້ກຳນົດ; ພຣະອົງໄດ້ໃສ່ໄວ້. ພວກນະມັສການນອກຮີດເຂົ້າຫາພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈາກທິດທາງກົງກັນຂ້າມ. ພິຈາ ລະນາບັນດາຜູ້ທຳນາຍຂອງພະບາອານໃນ 1 ກະສັດ 18:26: "ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເອົາງົວເຖິກທີ່ລາວໃຫ້ມານັ້ນມາກຽມໄວ້ ແລະ ຮ້ອງຫາພຣະນາມຂອງພະບາອານຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າຈົນຮອດທ່ຽງ, ໂດຍກ່າວວ່າ, 'ພະບາອານເອີຍ ຈົ່ງຕອບພວກເຮົາເຖິດ!' ແຕ່ບໍ່ມີໃຜຕອບ ເລີຍ, ແລ້ວເຂົາເຈົ້າກໍເຕັ້ນຢູ່ອ້ອມແທ່ນບູຊາທີ່ເຂົາໄດ້ສ້າງ." ຖ້າຫາກວ່າພຽງແຕ່ພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈະຫັນ, ຍິນ, ນຳເອົາ, ກຳນົດ, ແລະໃສ່ໄວ້. ພະບາອານບໍ່ໄດ້ເຮັດຍ້ອນພະບາອານເຮັດບໍ່ໄດ້. ບໍ່ມີພະປອມໃດໆໃນທຸກມື້ນີ້ທີ່ຮູບເຄົາລົບຂອງເຮົາເອງກໍບໍ່ສາມາດເຮັດ ໄດ້. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາສາມາດແລະເຮັດໄດ້. ໃນການນະມັສການ ເຮົາມີຄວາມສຸກໃນການເລົ່າເຮື່ອງນັ້ນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກ. ມັນ ເປັນເຮື່ອງຂອງການຖືກຕິດຢູ່ໃນຊຸມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຊຸດດ້ວຍຄວາມບາບຈົນກວ່າພຣະອົງຈະລົງມາດຶງພວກເຮົາອອກ. ພຣະອົງໄດ້ວາງ ເຮົາໄວ້ເທິງຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງຂອງຂ່າວປະເສີດ-ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງສຳລັບບາບຂອງເຮົາ. ແລະພຣະອົງໄດ້ວາງເພງນະມັສ ການໄວ້ໃນປາກຂອງພວກເຮົາເພື່ອພວກເຮົາຈະຮ້ອງເພງຕລອດໄປ. ພວກເຮົາອາດຈະຖືກລ້ຽວໃຫ້ເຊື່ອວ່າແມ່ນເຮື່ອງກ່ຽວກັບພວກ ເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນຈຸດສຸມຂອງເຮື່ອງ. ແມ່ນພຣະເຈົ້າເປັນ. ແລະເພງແມ່ນເກີດມາຈາກການສຸມໃສ່ທັງໝົດຂອງພວກເຮົາກ່ຽວ ກັບພຣະອົງວ່າເປັນໃຜແລະສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດສຳລັບພວກເຮົາ. ພຍານຂອງພວກເຮົາແມ່ນກ່ຽວກັບພຣະອົງແລະການໄຖ່ຂອງພຣະ ອົງ. ແມ່ນແຕ່ເພງທີ່ພວກເຮົາຮ້ອງກໍມາຈາກພຣະອົງ. ລັກສະນະນຶ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈຂອງເພງນີ້ແມ່ນໄດ້ເຫັນໃນ (ເພງສັດເສີນ 40:3). ໃນ ໂລກປະຈຸບັນນີ້, ພວກເຮົາມັກຈະຄິດວ່າການຮ້ອງເພງແມ່ນສຳລັບນັກຮ້ອງເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາໄດ້ຖືກໃຊ້ດ້ວຍວິທີທີ່ພວກເຮົາອອກສຽງ ແລະສິ່ງທີ່ຄົນອື່ນຄິດເມື່ອພວກເຮົາຮ້ອງ. ມັນຄືກັບວ່າການນະມັສການຢູ່ໃນໂບດໄດ້ກາຍເປັນການສະແດງຄວາມສາມາດສຳລັບຊາວ ຄຣິສະຕຽນ. ພວກເຮົາສຸມໃຈໃສ່ພວກເຮົາ. ແຕ່ການຮ້ອງເພງແມ່ນສຳລັບຜູ້ເຊື່ອທັງໝົດ! ເພງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃສ່ໄວ້ໃນປາກຂອງພວກ ເຮົາແມ່ນເພງທີ່ໄດ້ຮັບການເຫັນໃນການສະແດງອອກຂອງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ດາວິດເລີ້ມຕົ້ນເພງສັດເສີນໂດຍຈື່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ໄປ ເຖິງໄກເທົ່າໃດທີ່ຈະຊ່ວຍລາວໃຫ້ລອດແລະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳລາວມາດົນປານໃດແລ້ວ. ຊີວິດຂອງຄວາມເຊື່ອຂອງລາວໄດ້ນຳເອົາ ຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄຳສັດເສີນຂອງລາວ!

ເຮົາຈະປູກຝັງໃຈທີ່ນະມັສການໄດ້ແນວໃດ?

2. ເພງສັດເສີນ 40:6-8

6. ເຄື່ອງສັດບູຊາແລະເຄື່ອງບູຊາພຣະອົງບໍ່ຊົງປະສົງ ພຣະອົງຊົງເບີກທູຂອງຂ້າພຣະອົງ ເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ບາບ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຮຽກຮ້ອງ. 7. ແລ້ວຂ້າພຣະອົງທູນວ່າ, "ຂ້າພຣະອົງມາແລ້ວ ໃນໜັງສືມ້ວນກໍມີຂຽນເຮື່ອງຂ້າພຣະອົງ. 8. ຂ້າແຕ່ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ກະທຳຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະອົງ ພຣະທັມຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງຂ້າພຣະອົງ"

ດາວິດຮູ້ເຮື່ອງທີ່ໂສກເສົ້າຂອງກະສັດຊາອູນດີ. ໃນຕອນນຶ່ງ, ກະສັດທີ່ກະບົດເຊິ່ງເຄີຍຮູ້ຈັກຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກບໍ່ ເຊື່ອຟັງໃນນາມການນະມັສການ. ທຳອິດ ຊາມູເອນເລົ່າເຮື່ອງຂອງກະສັດຜູ້ມີໄຊຊະນະທີ່ຮັກສາສ່ວນນຶ່ງຂອງສົງຄາມທີ່ຫຼົບຫຼີກຕໍ່ຄຳ ສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອຜູ້ປະກາດພຣະທັມຊາມູເອນປະເຊີນໜ້າ, ຊາອູນພຍາຍາມແກ້ໄຂການເລືອກທີ່ຜິດບາບຂອງລາວດ້ວຍຄຳສັນ

ຍາເຮືອງເຄື່ອງບູຊາ. ເພງສັຣເສີນ 40:6 ເປັນສຽງສະທ້ອນຂອງຊາມູເອນຕໍ່ຊາອູນໃນ 1 ຊາມູເອນ 15:22 "ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຊາມູເອນ ເວົ້າວ່າ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພໍພຣະທັຍໃນເຄື່ອງເຜົາບູຊາແລະເຄື່ອງຖວາຍຫຼາຍເທົ່າກັບການເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່?" ເຮົາຮຽນຮູ້ບາງ ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍກ່ຽວກັບການນະມັສການໃນການເລົ່າເຮືອງຂອງດາວິດກ່ຽວກັບຄວາມຈິງນີ້. ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ຈະໄດ້ ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະເຈົ້າ. ເຊັ່ນດຽວກັບຄໍາສັຣເສີນເຮັດໃຫ້ປາກຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍເພງທີ່ພຣະເຈົ້າວາງໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ, ການ ເຊື່ອຟັງເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູແລະຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີນໍາມາໃຫ້. ເມື່ອພວກເຮົາສັບສົນກັບຄໍາສັ່ງຂອງຂະ ບວນການນັ້ນ, ພວກເຮົາມັກຈະເຂົ້າໃຈຜິດວ່າຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າປະສານງານແນວໃດ, ແລະເມື່ອສິ່ງນັ້ນເກີດ ຂຶ້ນ, ການນະມັສການຂອງພວກເຮົາກໍ່ຫົນທຸກ. ມະນຸດຂອງພວກເຮົາໂດຍທັມມະຊາດເລື່ອນໄປສູ່ຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າຕ້ອງ ການການເສັງສລະຂອງພວກເຮົາກ່ອນ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຮັດວຽກກັບຄືນໄປຫາພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາເລີ້ມມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນ ທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າແລະຈຸດສຸມແມ່ນກັບຄືນສູ່ພວກເຮົາອີກເທື່ອນຶ່ງ.

ອຸປະສັກອັນໃດທີ່ມັກຈະຂັດຂວາງການຟັງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ?

ຫຼັກຄວາມເຊື່ອຂອງຄວາມລອດ. ໃນການເດີນທາງຂອງເຮົາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈທັສະນະທີ່ເໝາະສົມໃນການນະມັສການ, ພວກເຮົາມາເຖິງລັກ ສນະຂອງການນະມັສການທີ່ເກີນກວ່າເພງສັຣເສີນແລະສໍາຜັດກັບລັກສນະທີ່ສໍາຄັນຂອງຄວາມລອດ. ພຣະຄັມພິສອນເຮົາວ່າຄວາມ ລອດມາຈາກພຣະຄຸນແລະໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ. ໂປໂລໄດ້ເວົ້າຢ່າງຊັດເຈນເລື້ອຍໆກ່ຽວກັບຈຸດນີ້. ເອເຟໂຊ 2:8-9 ເວົ້າວ່າ, "ດ້ວຍ ວ່າຊຶ່ງທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຖືກຊົງໄຜດໃຫ້ພົ້ນນັ້ນກໍ່ຍ້ອນພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໃຊ້ພວກທ່ານເຮັດເອົາເອງໄດ້ ແຕ່ພຣະ ເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້-ຄວາມພົ້ນນັ້ນບໍ່ໃຊ້ມີມາຍ້ອນການປະຕິບັດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄົນນຶ່ງຄົນໃດອວດໄດ້." ຄວາມລອດເຮັດເອງບໍ່ໄດ້; ມັນແມ່ນ ສິ່ງໄດ້ຮັບ. ການເຊື່ອຟັງທີ່ໝາຍເຖິງຊີວິດຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນເພື່ອຄວາມລອດຂອງເຮົາ, ມັນແມ່ນມາຈາກຄວາມລອດຂອງເຮົາ. ນີ້ແມ່ນ ຄວາມຈິງ, ແຕ່ມັນຍັງເປັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າການເຊື່ອຟັງເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍຂອງຜູ້ນະມັສການ. ພວກເຮົາເຊື່ອຟັງເພາະວ່າ ພວກເຮົາຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ. ດາວິດໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າການຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້ານໍາຄວາມຍິນດີມາສູ່ການເຊື່ອຟັງ. ລາວຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຕ້ອງການການ ເຊື່ອຟັງກ່ອນເຄື່ອງຖວາຍ, ແຕ່ລາວຍັງຮູ້ວ່າການເຊື່ອຟັງຕ້ອງການເຄື່ອງຖວາຍບູຊາ. ການນະມັສການບໍ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄໍາພຍານ ແລະເພງຂອງເຮົາ. ມັນກ້າວໄປສູ່ການເຊື່ອຟັງທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຖວາຍ. ກະສັດດາວິດໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຄວາມຜິດພາດຂອງຊາອູນ ແລະຈາກພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຜົນປະໂຫຍດອັນໃດແດ່ຂອງການເຊື່ອຟັງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມໃຈ?

3. ເພງສັຣເສີນ 40:9-11

9. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບອກຂ້າວເຮືອງການຊ່ອຍກູ້ ທີ່ໃນຊຸມນຸມຊົນໃຫຍ່ ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງຮູ້ແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ ຍັບຍັ້ງຮີນຜົປາກຂອງຂ້ານ້ອຍໄວ້ເລີຍ. 10. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ອໍາການອັນຊອບທັມຂອງພຣະອົງໄວ້ແຕ່ໃນຈິດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍ ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມສັດຊື່ແລະຄວາມລອດຂອງພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ປິດບັງຄວາມຮັກພັນຄົງແລະຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງໄວ້ຈາກຊຸມ ນຸມຊົນໃຫຍ່ນັ້ນ. 11. ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຢ່າຊົງຍິດຫນຸ່ງ ພຣະກະຣຸນາຄຸນຂອງພຣະອົງຈາກຂ້ານ້ອຍ ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກ ພັນຄົງແລະຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງສະຫງວນຂ້ານ້ອຍໄວ້ເປັນນິດ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການເອົາໃຈໃສ່ໃນການນະມັສການຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມຈາກຕົວຢ່າງຂອງດາວິດ:

- ດາວິດໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຫ້າວຫັນໃນການນະມັສການ. ໃນຫຼາຍໆບ່ອນ, ການນະມັສການຮ່ວມກັນສາມາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນປະສົບ ການໃນໂຮງລະຄອນ-ສະຖານທີ່ທີ່ທ່ານໄປເບິ່ງບາງຢ່າງ. ເມື່ອໄຟອ່ອນລົງແລະສຽງດັງຂຶ້ນ, ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ແນ່ວ່າການນະມັສການໄດ້ ເກີດຂຶ້ນຫຼືບໍ່.
- ດາວິດເຂົ້າໃຈຄວາມສໍາຄັນຂອງການມີຢູ່ໃນການຊຸມນຸມຂອງຜູ້ນະມັສການ. ດາວິດບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຢູ່ທີ່ນັ້ນ; ລາວສາມາດສົ່ງຕົວແທນ

ຂອງລາວເພື່ອຖວາຍບູຊາ. ລາວສາມາດຖອຍຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໃນຫ້ອງຂອງລາວໃນເວລາຮ້ອງເພງແລະອະທິຖານ. ດາວິດມີສາຍສັມພັນ ອັນສນິດສນົມກັບພຣະເຈົ້າທີ່ລາວສາມາດສະແດງອອກໃນບ່ອນສ່ວນຕົວແລະໃນທາງສ່ວນຕົວ.

• **ດາວິດໄດ້ສະແດງອອກພາຍນອກໃນການນະມັສການໂດຍເນັ້ນໃສ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ດຽວ.** ບາງຄົນອາດຈະຖືກລໍ້ໃຈໃຫ້ເວົ້າວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ ຢາກເປັນການລົບກວນຄົນອື່ນໃນການນະມັສການ,” ແລະໃນຈິດໃຈນັ້ນ, ສະແດງຄວາມຍັບຍັ້ງໃນການນະມັສການ. ຫົວໃຈທີ່ຢູ່ເບື້ອງ ຫຼັງນີ້ອາດຈະຕັ້ງໃຈດີແຕ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຜິດພາດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ທັສນະຄະຕິດັ່ງກ່າວອາດຈະເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນຈຸດສຸມ ທີ່ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ແນ່ນອນ, ແຕ່ລະໂບດມີວິໄນທະທັມການສະແດງອອກຂອງຕົນເອງທີ່ພັດທະນາໃນລະຍະເວລາແລະນໍາພາ ໂດຍສິດຍາພິບານແລະຜູ້ນໍາຂອງຄຣິສຕະຈັກ. ແຕ່ລະຄົນຄວນຮູ້ຂອງຄວາມອ່ອນໄຫວເຫຼົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ຈະຮຽນຮູ້ ຈາກຊີວິດຂອງດາວິດກ່ຽວກັບວິທີທີ່ຈຸດສຸມຂອງພວກເຮົາສາມາດລົງຜົນກະທົບຕໍ່ການສະແດງອອກຂອງພວກເຮົາ. ໃນ 2 ຊາມູເອນ ບົດ 6, ພວກເຮົາເຫັນການສະແດງອອກເຖິງການນະມັສການຈາກດາວິດທີ່ສຸມໃສ່ພຣະເຈົ້າຫຼາຍ, ລາວບໍ່ໄດ້ຄໍານຶງເຖິງວິທີທີ່ຄົນອື່ນ ເບິ່ງລາວ. ໃນເຮືອງນີ້, ດາວິດໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງຢ່າງໜັກແໜ້ນໃນຂະນະທີ່ລາວເບິ່ງແຍງຄວາມພຍາຍາມຄັ້ງທີສອງທີ່ຈະກັບຄືນມາ ຂອງທິບພັນທະສັນຍາ, ສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ກະສັດຕັ້ງໃຈຫຼາຍທີ່ຈະນະມັສການພຣະເຈົ້າຂອງຊາດອິສຣາເອັນ, ກະສັດ ຢຸດການເດີນທາງຫຼັງຈາກທີ່ກາບາດກ້າວເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃຫ້ພຣະເຢໂຫວາ. ມີກາລບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນລູກສາວຂອງຊາອູນເທົ່ານັ້ນ; ນາງເປັນພັນລະຍາຂອງດາວິດ. ການເຕັ້ນຂອງດາວິດແມ່ນສຸມໃສ່ພຣະເຈົ້າຫຼາຍຈົນລາວປະຖິ້ມເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທີ່ນາງຄິດວ່າລົມຄວນ ເປັນກະສັດ. ເມັງຂອງລາວອິດສາຍ້ອນຄໍາສັ່ນສີນທີ່ດາວິດໄດ້ນໍາມາຫາພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຄວາມສໍາຄັນຂອງດາວິດຍັງຄົງຢູ່ໃນການນະ ມັສການ. ເມື່ອເຮົານະມັສການ ເຮົາກໍຕ້ອງມີຜູ້ຊົມຜູ້ນຶ່ງ.

ມັນເບິ່ງຄືແນວໃດເມື່ອທ່ານນະມັສການແບບບໍ່ອາຍ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ເຮົາຕ້ອງມາຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈທີ່ເຕັມໃຈໃສ່ພຣະອົງຜູ້ດຽວ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

- **ສະຖານທີ່ເລີ້ມຕົ້ນ.** ຄິດເຖິງພາຍນອກຂອງດາວິດໃນເພງສັຣເສີນ 40:1-2. ເຮືອງຂອງທ່ານແມ່ນຫຍັງ? ອະທິບາຍຊີວິດຂອງທ່ານ ກ່ອນທີ່ທ່ານຈະພົບກັບພຣະຄຣິດແລະໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບວິທີທີ່ທ່ານຄົ້ນພົບຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານສໍາລັບພຣະອົງ.
- **ສະຖານທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕ.** ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງເພງໃນປາກຂອງຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປົດປ່ອຍ. ເພງຂອງທ່ານແມ່ນຫຍັງ? ຄົນອື່ນໆສາ ມາດ "ໄດ້ຍິນ" ເພງສັຣເສີນໃນຊີວິດຂອງທ່ານບໍ່? ຈົ່ງຕັ້ງໃຈໃນອາທິດນີ້ໃນການນະມັສການສ່ວນຕົວ, ແຕ່ຍັງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການນະ ມັສການຮວມກຸ່ມກັນ.
- **ສະຖານທີ່ຫວ່ານ.** ເຮັດບັນຊີຕາມລໍາດັບທີ່ສໍາຄັນໃນຊີວິດຂອງທ່ານ. ເພີ່ມລໍາດັບຄອບຄົວຂອງທ່ານ. ຖ້າຄົນອື່ນຈັດລຽງລໍາດັບພວກ ມັນຕາມລໍາດັບຂອງສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າເຫັນໃນຊີວິດຂອງທ່ານ, ການນະມັສການຈະຢູ່ລໍາດັບໃດ? ມີການປ່ຽນແປງອັນໃດແດ່ທີ່ຈໍາເປັນສໍາ ລັບທ່ານທີ່ຈະກາຍເປັນຜູ້ນະມັສການທີ່ແທ້ຈິງ, ຫົວໃຈຂອງໃຜທີ່ສຸມໃສ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມທີ່?

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA